UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xv. post trinitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

dñica.j.ſermo.ij.

Ecos ar. In pceđ.⁊c. In h dicēduz de tertia q ē inſtructio affectuoſe re-cognitiōis: qliter vicz recognoſcenda ē dei mia ex bñficio purgatiōis pctōꝝ: qꝛ vicz vnꝰ ex illis regreſſus ē magnificās deū ⁊c. vbi ſūt ↄſiderāde tres ↄſideratiões indu-ctiue ad grarū actionē.

¶ Prima eſt conſideratio imitande exem-plationis.

¶ Secunda eſt conſideratio formidande reprobationis.

¶ Tertia eſt conſideratio deſiderande ap-probationis.

Prima ē ⁊c. Vnꝰ em̄ eoꝝ q ſamaritanus erat vt ſe vidit mūdatū: regreſſꝰ ē: ⁊ diui-nū bñficiū recognoſcēs cecidit añ pedes ieſu grās agēs. Vide fidez eiꝰ ⁊ deuotio-nē. Sic ⁊ pctōꝛ ↄtritus ⁊ ↄfeſſus gratias agat deo: tota cordis affectiōe. Et hic dꝫ eſſe ſamaritanꝰ .i. cuſtos ſui a reciduuo: ⁊ alienigena dicēs cū aplo illud Heb. xiij. Nō habemꝰ hic ciuitatē manentē: ſꝫ futu-rā inqrimus. Ipe ergo pcidat in faciē ad pedes ieſu. Beda. In faciē cadit q de per-petratis malis erubeſcit. Notandū qꝙpe ꝙ qñqꝫ pſtrati oramꝰ qſi recognoſcentes corporis īfirmitatē: qꝛ de puluere ſumpti ſumꝰ: ⁊ animi imbecillitatē: quia caſuz ex nobis: erectionē autē nō niſi a deo ſꝑ habe-mus: ⁊ ptendētes verecūdam hūilitatez qſi p multitudine pctōꝝ oculos ad celum leuare nō audētes: exēplo publicani. Luc. xviij. Quādoqꝫ vero flexis genibꝰ oramꝰ vt ſalomon. iij. Regū. viij. h erecto capite ⁊ eleuata facie qſi dicētes p deſiderio pñie illud Cañ. Trahe me poſt te. Qñqꝫ autē ſtātes oramꝰ nos ſpem habere in celeſtibꝰ deſignātes. q.d. illud Phil. iij. Noſtra cō-uerſatio in celis eſt. Et illđ pſ. In domū dñi letantes ibimus. In pmo exprimimꝰ ↄditionē noſtrā. In ſcđo deſideriū nr̄m. In tertio ſpem. ¶ Scđa ē ↄſideratio for-midāde reprobatiōis: qꝛ a dño reprobati ſūt alij noue ingrati. Vñ đt dñs. Nonne decē mūdati ſūt: ⁊ noue vbi ſunt: Non eſt inuētus q rediret ⁊ daret gloriā deo: niſi hic alienigena. Beđ. Merito eos ſaluat-tor quaſi ignotos vbi ſūt inquirit. Scire em̄ dei eligere: neſcire reprobare ē. Sicut ꝙ ingratꝰ nō recognoſcit diuinū bñficiuz ſic nec deꝰ recognoſcit ingratū. In h aūt pfigurata fuit vocatio gētiū ⁊ repudiatio iudeoꝝ. Hinc etiā recolligit ꝙ hi q debe-rent eē magis grati deo ⁊ familiariores: vꝫ litterati: plati: ⁊ diuites ſūt ei magꝭ in-grati ⁊ ſe magꝭ elōgāt ab eo ꝙ̄ ſimplices ⁊ pauperes. In hoc etiā ſignat ꝙ ⁊ſi mul-ti in cōfeſſione mundent: pauci tñ cōpara-tiue laudāt: qꝛ multi tanqꝫ canes ad vo-mitū reuertunt. ¶ Tertia eſt ↄſideratio deſiderāde approbatiōis: qꝛ dñs cōmēdā-do eū q rediit dicit ei. Surge .ſ. ceſſando a pctō in q iacuiſti: ⁊ vade de ꝟtute in ꝟtutē qꝛ fides tua te ſaluū fecit nō ſolū q ad ſa-lutē corporis: ſed etiā aīe. Beda. Surge-re ⁊ ire pcipit: qꝛ q īfirmitatē ſuā recogno-ſcēs hūilit iacet: p diuī ꝟbi ↄſolationē ad fortia opera pficere iubet. Si autē fides ſaluū fecit eū q ſe ad agēdas ſaluatori gra-tias inclinauit: ꝙ pfidia pdidit eos q de acceptis bñficijs deo dare gliam neglexe-rēt. Iuxta igit aplī ꝟbū .j. Theſſal. v. In omnibꝰ grās agite. ¶ Exēplū de gratijs deo agendis p bñficioꝝ receptiōe habe-mus in Iacob. Geñ. xxxij. In dauid. ij. Regū. vij. In tobia. Tobie. xj. xij. ⁊. xiij. Aug. Quid melius ⁊ aīo geramus ⁊ ore pmamꝰ et calamo exp̄mamꝰ ꝙ̄ deo grās:

Tertius articulꝰ. Auđ. ⁊c. Cauete ꝙ ab ingratitudine. Nā ſic hr̄. xij. q. ij. Eps q mancipiū. Et. c. Libertati Ecce: ⁊ c. ſequēti. Ingratitudo retrudit manu-miſſum in ſeruitutē. Et. l. j. C. de reuoca. dona. Donatio facta liberto reuocat ⁊ ob-ſequio non preſtito: ⁊ etiam emptū ex pe-cunia donata. Et etiam ipſa libertas vñ eſt donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno Et in autē. vt liber de cetero §. illud Ca-uete ergo ne ſitis ſimiles illis nouem qui non egerunt gratias dño: ⁊ ſic cum illis reprobemini. Notate. Si quis a principe magna bñficia receperit cū libertate da-ta: quibus acceptis dorſum vertit regi ſer-uiens aduerſario eius: nōne merito eſt a principe reprobandus: ⁊ in priſtinā ſerui-tutem retrudendus. ¶ Expone ⁊ appli-ca notando illud Bern. Ingratitudo ē ventus vrens ſiccans fontes pietatis: ro-rem miſcđie: fluēta gratie.

¶ Dñica. xv. poſt trinitat.
¶ Sermo primus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

NOlite ſolliciti eſſe Matt. vj. Si ſpū viui-
mus ſpū ⁊ ambulem⁹. Gal. vj
Certe oẽs ſollicitudinẽ ſupfluā auferem⁹
ſi ſpū viuim⁹. Sicut aūt vita corpalis ma
nifeſtat̃ p opa nat̃e/ſic vita ſpūalis p opa
virtutꝫ. Jō dr: Si ſpū viuim⁹: ſpū ⁊ am-
bulem⁹. Manifeſtat̃ aūt vita ſpūalis i o-
perib⁹ ſpūalib⁹/q̄ ſūt pctā fugere: bōa opa
agere: ⁊ in his laudez dei q̄rere. De pmo
Jo. xvj. Cū venerit pacletꝰ ille arg. mun.
de pctō. De ſcdo. Paracletꝰ ſuggeret vo
bis oīa q̄cūqꝫ dix. vob. De tertio Ezech.
viij. Eleuauit me ſpūs. i. ad laudādū deū
Nolite ⁊c̃.

PRim⁹ art. An in v̄bis thematꝫ vult
de⁹ a nobis auferre ſollicitudinẽ tpa-
liū. q: vicꝫ ds oib⁹ puidꝫ. Jō q̄rit̃ An oīa
ſint ſubiecta diuīe puidētie. Uide domi-
nica. iiij. poſt epiph. ſer. pmo.

SEcūs art. In hoc ſer. dicē⁹ d triplici
ſollicitudine pusq̄ ad expoſitiōez e-
uangelij veniamus.
Prima eſt ſollicitudo nature.
Scda eſt ſollicitudo culpe.
Tertia eſt ſollicitudo gratie.
Prima igit̃ ⁊c̃. Et hec veri⁹ dr cura pui-
dētie q̄ ne deū tēcet ↄcedit̃: ſic tñ vt deus
oib⁹ pferat̃. Uñ ade dictū eſt Gen. iij. In
ſudore vult⁹ tui ve. pa. tuo. Uñ ⁊ legim⁹
in euāgelio dñm loculos hūiſſe. Scda ē
ſollicitudo culpe: cū vicꝫ ſup necessitatez
ſollicitat̃ q̄s de reb⁹ adq̄rēdis. Hec ğ ſol-
licitudo ē aut reſpectu ſupflue q̄ntitatꝫ re-
rū: ⁊ ſic ↄcomitat̃ auaricia: aut reſpectu q̄-
litatꝫ/puta curioſitatꝫ ciboꝝ vl̃ indumēto
rū: ⁊ ſic eā ↄcomitat̃ luxuria: vel reſpectu
anxietatꝫ ai circa puiſionē neceſſarioꝝ: et
ex hac ſeq̄t̃ ſpūaliū negligētia. Et ſic oīs
hmōi ſollicitudo phibet̃ Mat. xiij. Solli
citudo ſecli iſti⁹ ⁊ fallacia diuitiaꝝ ſuffo-
cat verbū ⁊ ſine fructu efficit̃ Prouer. xj.
Expectatio ſollicitoꝝ pibit. Tertia ē ſol
licitudo grẽ q̄ ↄſiſtit in opib⁹ iuſticie ⁊ p-
ximi ↄpaſſiōe De q̄ apl̃s. ij. Coꝝ. xj. In-
ſtātia mea q̄tidiana ſollicitudo oīū ecciaꝝ
Hec ē ğ ſollicitudo ↄmēdabit̃ q̄ dꝫ eē tri-
plex. Pria reſpectu ſui Deut̃. iiij. Aiaꝫ tuā
ſollicite ſerua. Scdo reſpectu pxi. ſ. in ſuble
uādis ei⁹ nccitatib⁹ tā tpalib⁹ q̄ ſpūalib⁹:
et ſuādā cū eo pacē ⁊ charitate. j. Coꝝ. xij
Nō ſit ſciſma in corpe: ſed p inuicē ſollici-
ta ſint mēbra. Sic erat ſollicita martha:
vt hꝫ Lu. x. Sic ⁊ Tobias mortuis ⁊ oc-
ciſis ſepulturā ſollicit⁹ exhibebat: vt hꝫ
Tob. j. De hmōi aūt ſollicitudine dr Ro.
xij. Qui pēſt in ſollicitudine. et Eph. iiij.
Sollicíti ſeruare vnitatē ſpūs in vinculo
pacis. Tertio reſpectu dei timēdi: vene-
rādi ⁊ amādi. Michee. vj. Indicabo tibi
o hō q̄d ſit bonū: ⁊ q̄d ds req̄rat a te: vtiqꝫ
facere iudiciū ⁊ diligere miam: ⁊ ſollicitū
ambulare cū deo tuo. Cū deo q̄ppe ambu
lat hō p amorē. et Joſue. xxiij. Eſtote ſol-
liciti vt cuſtodiatꝫ cūcta q̄ ſcpta ſunt ⁊c̃.
Exēplū de hac ſollicitudīe hēm⁹ in Job
q̄ dicebat Job. xxiij. Cōſiderās eū timore
ſollicitor. Hec itaqꝫ dꝫ eē ſollicitudo nr̃a
in q̄ req̄es inuenit̃. In tpaliū aūt ſollicitu-
dine turbatio. Uñ Aug⁹. li. de rudib⁹ ca-
thezizā. In hac vita hoīes magnis labo
rib⁹ requiē querūt ⁊ ſecuritatē: ſed prauis cu
piditatib⁹ oppſſi nō inueniūt. Uolūt ei q̄-
eſcere in reb⁹ inq̄etis. Qui ğ verā req̄em
deſiderat/ſpem collocet in dō vt hereſei
q̄ manet in eternū/ ⁊ ipē cū illo maneat in
eternū.

TErti⁹ ar. Aud ⁊c̃. Caue-
te ğ ne ,pter tpaliū ſollicitudinē amit
tatis eternā vitā. Hoc ei eſſet ad grauem
culpā vob imputādū. Dicit ei lex Hec vē
ditio §. j. ff. de ↄhen. em. ⁊ ven. Qd p me
ſtat: mihi iputari dꝫ. Et ſic hꝫ. xxiij. q. iiij.
Priuatio glīe eſt imputāda culpe ,puc. c.
Nabuchod. Uidete ğ ne ſitis ſilēs hoī q̄
pl⁹ de ſpuma maris ſollicitat̃ q̄ꝫ de pcioſ
mercib⁹. Expone ⁊ applica notādo illud
Prouerb. j. Uſqꝫ q̄ paruuli diligitꝫ infantiā
et ſtulti ea q̄ ſibi noxia ſunt cupiēt.

Dñica. xv. poſt Trinita. Ser. ij.

NOlite ſolliciti eē ⁊c̃. Nō efficiamur inanis
glīe cupidi ⁊c̃. vſqꝫ ibi: onus ſu-
um portabit. Gal. vj. Excludit apl̃s ſolli
citudinē inordinatā: ⁊ inducit ad tria.
Primo ad verā humilitatē: Nō efficia-
mur inanis glīe cupidi. Itē ſiq̄s ſe exiſti-
mat aliq̄d eſſe cum nihil ſit/ ipſe ſe ſeducit
Itez opus ſuū pbet vnuſquiſqꝫ: ⁊ ſic in ſe-
metipſo tm̄ hebit gliam ⁊ nō in altero.

¶ Scđo ad fraternā benignitatē. Nō in/
uicē ꝓuocātes ⁊c̄. vſqꝫ ibi: legē chꝛi. ¶ Ter
tio ad ꝓuidētie ſedulitatē. Unuſqſqꝫ onꝰ
ſuū poꝛtabit. j. Coꝛ. iij. Unuſqſqꝫ ꝓpꝛiaꝫ
mercedē accipiet ſm̄ ſuū laboꝛē.

¶ Nolite ⁊c̄.

PRimꝰ arti. An deꝰ immediate oībꝫ
ꝓuideat: Quere dñica. iiij. poſt Epi/
phaniam Sermo. ij.

SEcūdus arti. In p̄ceđ. ⁊c̄. Nūc oſtē
dendū eſt quō dñs in euāgelio nos
intēdit retrahere ab amoꝛe ⁊ ſollicitudi/
ne ſupflua tp̄aliū: p̄cipue ꝑ tres rōnes.

¶ Prima eſt ratio oppoſitiōis
¶ Scđa eſt rō ꝯparationis.
¶ Tertia eſt rō ꝓmiſſionis.

In hoc ſermone dicendū de p̄ma q̄ eſt rō
oppoſitiōis: quia vicꝫ amoꝛ dei ⁊ amoꝛ mū
di opponūtur: Jō ſimꝉ in eodē eſſe nō pñt.
quēadmodū oculi celū ⁊ terrā nequaqꝫ ſiꝉ
reſpiciūt. Propterea đr dñs: Nemo pōt
duobꝫ dñis ſuire ⁊c̄. vſqꝫ ibi: q̄d induamī/
ni. Ubi tria facit dñs.

¶ Primo ponit rationē
¶ Scđo rōnis ſpecificationē.
¶ Tertio ſpecificatiōis ꝯcluſionē.

Primo ponit rōem: cū dicit Nemo pōt du
obus dñis ſuire: aut eīn vnū odie[illegible]/
bit ⁊ alterꝫ diliget: Aut vnū ſumet et alte/
rū ꝯtēnet. Chꝛyſ. Duos dños dicit q̄ cō/
traria iniūgūt. Cōcoꝛdia eīn multos facit
vnū. Iſti itaqꝫ dñi quibꝫ nō pōt ſimꝉ ſuiri
ſunt deꝰ ⁊ diabolꝰ: virtus ⁊ viciū: caro et
ſpūs. Nā ad ꝯtraria trahūt. Siꝉr mūdꝰ
et deus. Nā vt dicit glo. Deꝰ trahit ad ſu
perioꝛa ſibi ſeruientē: Res ꝟo terrena ad
inferioꝛa. ¶ Scđo ponit rōnis illꝰ decla
rationē ſeu ſpecificationē: cū đr: Nō pote
ſtis deo ſuire ⁊ māmone. Hiero. Audiat
hoc auarꝰ q̄ cenſeꝉ vocabulo chꝛiano non
poſſe ſe ſiꝉ diuitijs chꝛoqꝫ ſeruire. Et tñ ñ
dicit: q̄ habet diuitias: ſꝫ q̄ ſuit diuitijs:
deo ſeruire nō pōt. Qui eīn diuitiaꝝ ſuꝰ
eſt: diuitias cuſtodit vt ſuus: q̄ aūt ſeruitē
tis excuſſit iugū: diſtribuit eas vt dñs. Nō
itaqꝫ dānat dñs hēre diuitias: qꝛ Abꝛaā ⁊
Jacob: ⁊ Job: ⁊ alij iuſti q̄ꝫplimi diuitias
habuerūt: ſed oſtēdit dānable eſſe ſeruire
diuitijs. ſ. inoꝛdinate diligere: cupide adq̄
rere: ⁊ auare retinere. Uñ ſm̄ Amb. Si/
cut diuitie ſunt impedimēta reꝓbis: ita
pꝛobis ſūt adiumēta ꝟtutis. Chꝛy. Duo
ſunt nobis ꝓpoſiti dñi: deus ⁊ māmona. i.
diabolus q̄ māmone ē auctoꝛ: qm̄ ꝑ eā fal
lit. Ille nos ad miſcđiam ꝓuocat: hic ad
auariciā. Ille ad vitā: hic ad moꝛtē. Ille
ad ſalutē: hic ad ꝑditionē: Cui de duobꝫ
obtēperare debemꝰ: Ei vtiqꝫ q̄ nos ad vi
tā inuitat. Quid eīn terribiliꝰ: q̄ꝫ ſi ꝓpter
pecunias a chꝛi ſeruitio dicamur excide/
re: Uel q̄d deſiderabiliꝰ q̄ꝫ ſi deſpectū pe
cuniaꝝ tota illi poſſimꝰ mente ⁊ dilecti/
one ꝯiungi: Oh. heu: cū ſit oīno impoſſi/
bile his duobꝫ dñis ſuire: conātur tñ mꝉti
fatui ꝯtra hāc impoſſibilitatē ſiꝉes illis đ
quibꝫ in tertio Regū. xvij. đr: ꝙ fuerūt gē
tes deū timētes ⁊ nihilo minꝰ idolis ſer/
uientes. ¶ Tertio ponit rōnis ꝯcluſionē.
Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis anie ve/
ſtre quid māducetis: aut q̄d induamī: ne
incꝫ ſolliciti ſitis ſollicitudine ſupflua aīe
veſtre. i. vite animali q̄ cibo ſuſtentatur.
Hiero. Precipit igiꝉ nobis ne ſolliciti ſi/
mus quid comedamꝰ: ⁊ ꝙ in ſudoꝛe vul/
tus ꝑparemus nobis panē. ergo laboꝛ ex
ercēdus eſt: ſollicitudo tollenda. O q̄nta
fatuitas ſollicitari ſupflue de tēpoꝛalibus.
O q̄ꝫmulti ꝓpter talem ſollicitudinē ami
ſerunt ſpūalia ⁊ cū h̄ etiā ipſa tēpoꝛalia.
Exemplū de iudeis dicentibus Joan. xj.
Ne foꝛte veniāt romani ⁊c̄. Uide expoſi/
tionē huius feria. vj. poſt do. in paſſione:
arti. ij. ¶ Exemplū etiā de eo q̄ ꝓpter ſol/
licitudinē tp̄alium in articꝉo moꝛtis ni/
hil de aīa poterat cogitare. Uide do. iij.
poſt epipha. ſer. ij. Et nota illud Eccliaſti
ci. xxxj. Qui auꝝ diligit nō iuſtificabiꝉ.

TErtiꝰ arti. Audiſtiſ ⁊c̄. Siꝉ ergo ſub
deo ⁊ diabolo militare nō poſſumꝰ:
quia ſicut diciꝉ. C. de his q̄ militare pñt
vel nō. l. Bis quidē. Nemo poteſt duas
militias habere. Unde. xxiij. q. vlti. Qui
volunt eſſe milites chꝛi: ſeculari militie ñ
debent intendere. Pone caſum ⁊ applica
notādo ꝙ illud ſumme cauendū eſt ne ſb
mundo aut diabolo militetis: quia vt ha/
betur Ro. vj. Stipendia pcti moꝛs

¶ Dñica. xv. poſt Trini. Ser. iij.

NOlite ſollici
citi eſſe ⁊c̄. Nolite errare: deus

nõ irridet ꝛc. vſqꝫ ibi: vitã eternã. Gal. vj
Nõ dubiũ q̃n ſit error ꝑiculoſus ſollicitũ
eſſe de tꝑalib⁹. Sũt aũt tria notãda i ꝟ-
bis illis apl'i. ¶ Primũ ſalutarꝫ exhorta-
tio: Nolite errare/ deꝰ nõ irridet. ¶ Se-
cundũ exhortatõis rõ: Quecũqꝫ eĩm ſemi
nauerit hõ hec ꝛ metet. ¶ Tertiũ rõnis
declaratio: Qui eĩm ſemiat in carne: ð car
ne metet corruptiõꝫ. Qui ꝟo ſeiauerit in
ſpũ: de ſpũ metet vitam eternã. De ꝑmo
Mar. xiij. Videte neqȝ vos ſeducat. De
ſcðo Math. xvj. Reddet vnicuiqꝫ iuxta
oꝑa ſua. De tertio Ro. viij. Prudẽtia car
nis mors eſt, prudẽtia aũt ſpũs vita ꝛ pax
¶ Nolite ꝛc.

P Rimꝰ arti. An totꝰ mũdus guber-
netur a deo: Vide dñica. iiij. poſt epi
phaniã. Sermone. iij.

S Ecũdus art. In ꝓceð. ꝛc. In hoc di
cendũ de ſcða q̃ eſt rõ ꝯpatiõis: que
vꝫ ſumit ex ꝯpatõe ad alið. ꝛ hec ẽ triplex
¶ Primo ꝓbat generaliter.
¶ Secũdo ſpecialiter.
¶ Tertio ſingulariter.

Primo ꝓbat ꝛc. ſ. tã de victu q̃ꝫ de veſtitu
di. None aĩa plus eſt q̃ꝫ eſca: ꝛ corpꝰ plꝰ
q̃ꝫ veſtimentũ: Hiero. Qui maiora ꝑſti-
tit: vtiqꝫ ꝛ minora ꝑſtabit. Qui itaqꝫ nob
ſine ſollicitudine nr̃a dedit vitã ꝛ corpus:
dabit etiã ſine nr̃a ſollicitudie ſupflua illð
vñ ſuſtentet vita et tegat corpꝰ. ¶ Scðo
ꝓbat ſpecial'r de victu: cũ dicit Reſpicite
volatilia celi q̃ neqꝫ ſerũt neqꝫ metũt neqꝫ
ꝯgregant in horrea: ꝛ pater vr̃ celeſtꝫ pa-
ſcit illa. g̃ multo magis hoies q̃ ſũt rõna-
les ꝛ maioris põderꝫ ꝛ ꝑcij corã deo pa-
ſcet etiã ſine ſupflua ſollicitudine. Chryſ.
Oia volatilia fecit deꝰ ꝓpter hoiem: ho-
minẽ aũt ꝓpter ſe. Si g̃ aĩalib⁹ miniſtrat
ꝓpter hoiem: quõ nõ hoi miniſtrabit ꝓpt
ſe: ¶ Tertio ꝓbat ſingularit' de veſtimẽ-
to. Et ponit duplex exemplũ. Primũ eſt
de corꝑis magnitudine quã deꝰ dat ſine
hois ſollicitudine. Qð ptꝫ: qꝛ q̃ntũcunqꝫ
ſollicitet aliqȝ de magnitudine ſua: nõ ꝑt
adijcere ad ſtaturã ſuã cubitũ vnũ. g̃ deꝰ
dabit veſtimentũ ſine nr̃a ſollicitudie ſu-
pflua. Aug. de ſermone dñi in mõte. Illi
tegẽdi corꝑis curã relinq̃te: cuiꝰ cura fa-
ctũ eſt vt tãte ſit ſtature. ¶ Scðm exẽpluꝫ
ſumit ex terrenaſcẽtib⁹, cũ dic: Cõſidera-
te lilia agri quõ creſcunt: nõ laborãt neqꝫ
nent. Dico aũt vob q̃ nec ſic ſalomõ in oĩ
glia ſua cooptꝰ eſt ſicut vnũ ex iſtis. Lꝫ ei
ars imitet naturã: tñ oꝑa artꝫ nõ aſſequũ
tur ꝑfectiõꝫ operꝫ nature. Hiero. Et reue
ra: qð ſericũ: q̃ regũ purpura: q̃ pictura te
xtricũ: põt floꝛib⁹ ꝯpari: Quid ita rubet
vt roſa: Quid ita cãdet vt liliũ: Chryſo.
Cur ꝟo tãto etiã herbas decore veſtiuit
vt ſuã ſapiam demõſtraret ꝛ ſupabũdan-
tiã ꝟtutis: vt vndiqꝫ eiꝰ gliam diſcamꝰ.
Nõ eĩm vt ſoli celi enarrẽt gl'iam dei: ſed ꝛ
terra. Ex hoc g̃ ꝯcludit dñs q̃ deꝰ ſuffi-
cienter veſtiet hoiem abſqꝫ ſollicitudie ſu
pflua. di. Si aũt fenũ ꝛ herbã agri qð ho
die eſt ꝛ cras mittet in clibanũ ſic deꝰ ve
ſtit: q̃nto magꝫ vos modice fidei. Chryſ.
Hec dicẽs: nõ opus ꝓhibuit: ſed ſollicitu
dinẽ. Glo. dr: modice fidei: qꝛ modica fi-
des eſt q̃ nec minimis certa eſt. Predicte
itaqꝫ rõnes fundant in loco a minori: vt ſa
tis ꝑꝫ. Nullatenꝰ g̃ eſt hoi diffidendũ de
diuina ꝓuidẽtia. ¶ Exemplũ: quõ ꝓuidit
ꝑpl'o iſraelitico q̃ꝫ diu fuit in deſto: vbi q̃ti
die dabat eis mãna de celo: ꝛ veſtimenta
eoꝝ nõ ſunt attrita: vt hꝛ Neem. ix. Neqꝫ
e[illegible] tribub⁹ eoꝝ infirmꝰ. Vñ dr Sap.
xvj. Panẽ de celo ꝑſtitiſti eis ſine labore:
oẽ delectamentũ in ſe habentẽ ꝛc.

T Ertiꝰ ar. Auð. ꝛc. Forte dicitꝫ: Oẽs
ita ſollicitant: oẽs ita faciũt. Audite
qð iura dicũt. ff. ð offi. ꝑſidis. Sed lꝫ. Et
xij. q. ij. Glia epi. Et de electõe. Cũ cauſã.
Nõ q̃d fiat: ſed q̃d fieri debeat ꝯſiderãdũ
eſt. Audite. An eſſet ſufficiens excuſatio
alicuiꝰ furis ſi diceret: m'ti alij ſic furant.
Certe nõ. Applica notãdo illð Aug. Nõ
ꝓpterea minꝰ ardebũt q̃ cũ m'tꝫ ardebũt.

¶ Dñica. xv. poſt Trini. Ser. iiij.

N Olite ſollici
ti eſſe. ꝛc. Bonũ g̃ faciẽtes ꝛc.
vſqꝫ in finẽꝫ epiſtole. Gal. vj.
Hortat apl's ad ſollicitudinẽ ſpũaliũ: vbi
ſunt tria notãda. ¶ Primũ ſalutaris ex-
hortatio: Bonũ g̃ faciẽtes nõ deficiamꝰ.
¶ Scðm exhortatiõis ratõ: Tꝑe eĩm ſuo
metemꝰ nõ deficiẽtes. ¶ Tertiũ rõis cõ-
cluſio. Ergo dũ tꝑs habemꝰ oꝑemur bo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nũ ꝛc̃. De ꝑmo Heb. xij. In diſciplina ꝑ//
ſeuerate. De ſcḋo Hieron. Nullus labor
dur⁹: nullũ tẽpus longũ videri deb; q̃ glo
ria eternitat; adq̇rit. De tertio Gre. Mi
ſericordie tp̃s mõ eſt: ſed iuſticie tp̃s poſt
erit.

Aliter ꝛc̃.

Primus arti. An poſſit aliq̇d ↄtingere
ꝑter dei gubernationẽ: Vide do. v.
poſt Epiphaniã Ser. ꝑmo.

Secũdus arti. In p̃ced. ꝛc̃. In hoc ſmo//
ne dicendũ de tertia q̃ eſt rõ ꝓmiſſio//
nis: q2 vic; ꝓmittit patrẽ celeſtẽ oĩa nob
neceſſaria datur: ſi tñ q̄ram⁹ ꝑmũ regnũ
dei. Dicit g̃ Nolite ſolliciti eẽ dicẽtes ꝛc̃.
vſq; in finẽ. Ubi tria facit dñs.

Primo iterat ꝓhibitiuã ↄcluſionẽ.
Scḋo ſubdit ↄfirmatiuã ↄpationẽ.
Tertio infert ꝓmiſſiuã exhortationẽ

Primo igit̃ ꝛc̃. dic̃. Nolite ſolliciti eſſe di.
q̇d man. aut q̇d biba. aut q̃ opiamur: Si
ꝓ neceſſarijs non oportet eſſe ſollicitos: q̃
pena digni ſunt q̇ ꝓ ſupfluis nõ dormiũt:
et aliena rapiũt. Remig. Iõ hoc dñs re
petiuit vt oñderet rem hãc eſſe ꝑneceſſa//
riã: ꝛ vt arti⁹ eam in cordib⁹ nr̃is inculca//
ret. Scḋo ſubdit ↄfirmatiuã ↄpatiõe;
Cũ dr̃. Hec eñ oĩa gentes. i. gẽtiles [illegible]
nã ꝓuidentiã circa hũana negãtes: quib⁹
nulla eſt ſpes eternoꝝ: inq̇runt. S; vos q̇
fidẽ habetis nõ debet; eſſe talis opiniõis
quia ſcit pater veſter q̇ in celis eſt: q2 his
oĩb⁹ indigetis: q2 pr̃ eſt/vult: q2 celeſt;/pt.
Iõ ſine dubio dabit qḋ expedit ad ſalutẽ
Chryſ. Non dr̃: Scit deus: ſed: ſcit pater
veſter: vt eos i maiorẽ ſpẽ; ducat. Ter
tio infert ꝓmiſſiuã exhortatõnẽ d. Queri
te g̃ ꝑmũ regnũ dei ꝛ iuſticia; eius: ꝛ hec
oĩa ad vitã neceſſaria adijcient̃ vobis. ſ.
coopantib⁹ et laborãtib⁹. Aug. de ſermõe
dñi in mõte. Cũ dicit: ꝑmu;: ſignificauit
q2 hoc poſteri⁹ q̄rendũ eſt nõ tp̃e: ſed di//
gnitate: illud tanq̃ bonu; nr̃m: hoc tanq̃
neceſſariũ. Beda. Regnũ dei ꝛ eius iuſti
ciam q̄rere: eſt celeſt; patrie dona deſide//
rare: et quib⁹ iuſticie meritis ad hec ꝑue
niatur indeſinent̃ querere. Chryſ. Nõ di//
cit: dabunt̃: ſed apponẽtur: vt diſcas/quia
p̃ſentia nihil ſunt ad magnitudinẽ futu//
roꝝ. O q̃; fatui qui poſtponũt regnũ dei:
et tantũ ſollicitant̃ de bonis mũdi q̃ ſic ſu
bito p̃tereunt: velis nolis a te relinquntur

Exemplũ Luce. xij. de homie illo diui//
te ꝛc̃. Cui dictũ eſt. Stulte hac nocte re//
petent a te aiam tuã. Que aũt paraſti cu
ius erunt: Vide ibi Ps̃. Relinq̄nt alie//
nis diuitias ſuas.

Tertius arti. Audiſtis. Videte ergo
ne bona corpis p̃feratis anie bonis
qm̃ vt dicũt iura. Anima eſt preferenda
quibuſcũq; rebus. C. de ſacroſan. eccleſi.
l. Sancimus. Et. xij. q. j. Precipim⁹. Au//
dite. Si poſſetis a ꝑncipe obti[illegible]ere mille
aureos ꝛ decem denarios: tali pacto: q ſi
prius ꝛ inſtantius petitis mille aureos cũ
ipſis etiã habebitis decẽ denarios: Nõne
ſtulte ageretis ſi peteretis ꝑmo quod [illegible]
nus eſt. Expone et applica qm̃ modica ſit
et quaſi nulla: bona temporalia ꝛ que ad
corpus ſpectãt: bonoꝝ ſpiritualiũ ↄpara//
tione ꝛ eternoꝝ q̃ ſpectãt ad aiam. Ideo
Matth. xvj. Quid prodeſt homi ſi mun//
dum vniuerſum lucret̃: anie ꝟo ſue detri//
mentum patiatur ꝛc̃.

Dominica. xvj. ꝑ[illegible]t
Trinita. Ser. ꝑmus

Tibi dico ſurge.

Luce. vij. Obſecro vos ne
deficiatis in tribulatiõib⁹ meis
ꝓ vobis q̃ eſt glia veſtra. Eph. iij. Cuili//
bet pctõri dicit dñs Surge. Cauẽdu; eſt
igit̃ ne ſurdã aurẽ faciam⁹ dñi exhortatio
nẽ ſpernẽtes: imo ad hoc ſp̄ conandu; vt
ſemꝑ ſtantes et recti ſim⁹ etiã in tp̃e tri//
bulatiõis. Ad qḋ hortat̃ aplus di. Obſe//
cro ꝛc̃. Ubi tria ſũt notãda. Primũ ex//
hortantis benignitas: Obſecro vos. ſ. ꝓ//
pter deũ. Scḋm exhortatiõis neceſſi//
tas: Ne deficiatis in tribulatiõib⁹ meis ꝓ
vobis. i. ne deficiat; a veritate fidei in tri//
bulatiõib⁹ meis: q2 vinctus ſum ꝓ vobis:
. i. q̃s ꝓ vobis ſuſtineo. Tertiũ eſt eiuſ//
dẽ exhortatiõis vtilitas q̃ eſt gloria vr̃a:
ſc; q vos nõ deficiatis: vel etiã eſt gloria
noſtra. ij. Coꝝ. j. Gloria veſtra ſum⁹ ſicut
et vos noſtra. De ꝑmo. Ro. xij. Obſecro
vos ꝑ miã; di. De ſcḋo Ro. viij. Neq; tri
bulatio: neq; anguſtia: poterit nos ſepare
a charitate dei ꝛc̃. De tertio Ro. v. Glori
amur in tribulationib⁹.

Tibi ꝛc̃.